

ROMATOID ARTRİTLİ ELİN KAVRAMA KUVVETİ VE YETENEĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Lale CERRAHOĞLU (x)

ÖZET

Bu çalışma 1985-1986 kış döneminde Romatoid Artrit teşhisi konan 50 hasta üzerinde yapıldı. Elin fonksiyonel kapasitesinin belirlenmesinde önemli olan kavrama kuvveti, fonksiyonel yetenek, kas testi, parmak pulpasi ve distaj palmar çizgi arasındaki mesafe, birbirleri ile ve hastalık süresi, el tutulma süresi ile ilişkileri bakımından araştırıldı. Çengel tutma ve kas kuvveti, fonksiyonel sınıflama ve fonksiyonel analiz, başparmak fleksor kas kuvveti ve krama gücü, elbileğinin fleksor kas kuvveti ve kavrama kuvveti arasında istatistikî olarak anlamlı ilişkiler bulundu.

GİRİŞ

Elin sakatlığına neden olan kas-iskelet sistemi hastalıkları arasında en büyük grubu romatizmal hastalıklar, bu grup içinde de Romatoid Artrit (RA) kapsamaktadır. Bu tür hastalıklarda fiziksel, sosyal, ruhsal ve ekonomik açıdan ortaya çıkan sorunlar fazladır(4). Bu nedenlerle hekime başvuran R.Alı bir hastanın tam ve dataylı incelenmesi, tam bırlı yeteneksizlik gelişmeden ele alınması gerekmektedir. Hastalığın seyri sırasında elde gelişen yeteneksizlikte hangi faktörlerin rol oynayabileceği, kavrama kuvveti ile fonksiyonel yeteneksizlik arasındaki ilişki incelenmelidir.

Değerlendirmede anatomik, fonksiyonel ve kozmetik yetersizliklerin ölçümü için teknikler standardize edilmeli ve rutin yapılmalıdır (30,10).

Fonksiyonel değerlendirme, günlük yaşam aktivitelerini uygulamak için yeteneğin ve fonksiyonun kalitesi ile ilgilidir, bu değerlendirme kültürle artan oranda yapılmalıdır. Doktor, objektif bulgularla desteklenmeyen hasta şikayetleri veya zaman zaman geniş çeşitlilik gösteren test cevaplarına çok dikkat etmeli ve hastaya hissettirmeden tekrar incelemelidir. Bazı araştırmacılar, ne zaman yapılrsa yapılsın bir ölçüm aynı kişi tarafından yapıldığı zaman farklı kişiler tarafından yapıldığı zamandan daha az hatalı olur görüşündedirler(9,15).

x Atatürk Ü.T.F.Fiziksel Tıp ve Rehab. K. Öğretim Üyesi ve Başkanı (Yrd. Doç. Dr.).

Mesafe kaydedilerek parmağın maksimal fleksyonunu değerlendirmek mümkündür. Parmak pulpasının distal palmar çizgiye dokunmadaki eksikliği bir cetvelle ölçülür. Bu metod fonksiyonel bozukluk değerlendirilmesinde çok basit bir yoldur (9).

R.A in hastalık aktivitesini ve tedavinin başarısını değerlendirmek için yaygın olarak kullanılan çeşitli klinik testlerden biri kavrama kuvvetinin değerlendirilmesidir. Çeşitli araçlar yardımıyla değerlendirme yapılabılır (6,9,10,13,16,20).

J R Napier, Slocum ve Pratt, Kamakura ve arkadaşları, C BW ynn Parry, Hinlopen ve arkadaşlar kavrama yeteneğini çeşitli şekillerde tarif etmişler ve incelemiştir(7,11,17,18,21).

Sıkı tutmada parmaklar avuç içine doğru fleksiyona götürülür, tenar kaslar sabitleştirici olarak hareket eder, uzun fleksör ve lumbrikallerin bir hareketidir. Bavul taşıırken olduğu gibi, uzun fleksörler harekete yalnız da katılabilir. Parmakla yakalama parmakların iyi bir kontrolünü gerektirir. Bu hareketle toplu iğne gibi küçük, tenis topu gibi büyük objeler tutulabilir. Başparmakla yüzük veya işaret parmağı arasında yapılan tutma hareketi en zarif harkettir ve kolay kırılabilen bir şeyi çok hafif tutmak istersek yüzük ve başparmak arasında tutarız (5,9,18, 19,22,).

İvarsaw Romatoloji Enstitüsü'nün rehabilitasyon bölümünde, R.A.li elin fonksiyonunun değerlendirilmesi: 1-Yakalama gücü 2-Kavrama yeteneği 3-Hüner değerlendirmesi şeklinde yapılmaktadır.

Warren A Katz, el fonksiyonlarını yumruk yapabilme yeteneği muayene edenin parmağını yakalama yeteneği ve parmak arasında kağıt parçası tutma yeteneği şeklinde test etmiş, mükemmel, iyi, oldukça iyi, zayıf, çok zayıf olarak derecelendirip, değerlendirmiştir(12).

MATERYAL VE METOD

Çalışma 1985-1986 kiş döneminde, İbni Sina Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği'ne başvuran R.A. li hastalardan, cins ayrimı yapılmaksızın randomla seçilip, incelenerek yapıldı.

1— Çalışmaya katılan 50 hasta 18-72 yaşları arasında olup, 38 i kadın, 22 si erkekti Dominant elleri sağ el olup, her iki el de aynı yöntemlerle incelenip değerlendirildi. Hastalık süreleri 4 ay 30 yıl arasında, el eklemlerinin hastalıktan etkilenme süreleri 4 ay 25 yıl arasında değişmekteydi (Tablo-I).

2— Klasik ve kesin R.A. li hastalar çalışmaya dahil edildi Hastaların 36 si klasik 14 ü kesin R.A. li idi.

3— Hastalar A-Tam B-Normal aktif hareket için yeterli C-Normal aktivite için kısıtlı D-Tam vâya büyük ölçüde yeteneksiz, şeklinde fonksiyonel sınıflamaya tabi tutuldu (2). 19 hasta B, 8 hasta C, 23 hasta D grubuna dahil bulundu (Tablo 1).

4— Laboratuar incelemesi olarak: Latex RF, CRP değerlerinin müsbat veya negatiflikleri, eritroosit sâdimantasyon hızı, lökosit tahlilleri yapıldı. 50 Hastanın 8 inde Latex RF (—), 42 sinde (+). CRP 4 içinde (—), 46 içinde (+)dir. Eritrosit Sedimentasyon hızı 6-95 mm/saat lökosit sayısı 4000-9800 arasında Bulundu (Tablo-I).

5— parmak pulpasının distal palmar çizgiye yaklaşım mesafesi bir cetvel kullanılıp "cm" olarak her bir parmakta ölçüldü ve kaydedildi (Tablo-5).

6— Elin kavrama gücü yaylı dinamometre aleti ile "kg" olarak ölçüldü. Test başlamadan önce hastaya, ön kolunu bir yere dayamadan aleti avuç içine yerlestirmesi öğretildi. El supinasyon pozisyonunda iken dinamometre üç kez kısa aralıklarla sıkıtırdı ve değerlerin en yükseği kaydedildi. Her iki-elde ayrı ayrı ölçüm yapıldı ve sağ "R" ve sol "L" olarak not edildi (4) Tablo 4).

7— Kas testi, el bileğinde fleksiyon ve ekstansiyonda, parmak kaslarında fleksiyon, ekstansiyon, abduksiyon, adduksiyonda, başparmak kaslarında fleksiyon, ekstansiyon, abduksiyon, adduksiyonda yapıldı. (Tablo-2) Değerlendirmede 1-Normal 2-İyi 3 Oldukça iyi 4-Zayıf 5-Eser 6-"O" olarak belirlendi. (9) (Tablo-2)

8— Fonksiyonel olarak, dominant elde, 6 değişik kavrama türünde değerlendirme yapıldı.

a) İnce saplı aletleri tutma yeteneği hastanın eline, kaşık, çatal, bıçak gibi günlük yaşamında kullanmak zorunda olduğu araçlar verilerek,

b) Parmak ucuyla tutma yeteneği hastadan masadan boncuk tutması istenerek,

c) Lateral tutma yeteneği ise hastanın bir anahtar tutması ve bunu bir kapının anahtar deliğinde çevirmesi istenerek (1) bağımsız (2) yazdımlı (3) yeteneksiz olarak değerlendirildi.

d) Silindir kavramayı test etmek için, hastaya çeşitli çapta silindir şeklinde cisimler verildi (bardak vs.) hasta bu cisimlerden hangi çapta olanı kavrayabiliyorsa kaydedildi. (1) 2,5 cm (2) 5cm (3) 7,5 cm (4) 10 cm olarak değerlendirildi.

e) Küresel kavrama için çeşitli çaplarda toplar kullanıldı (1) 5 cm (2) 7,5 cm (3) 10 cm (4) 12,5 cm olarak kodlandı ve hastanın kavrayabildiği küre çapının kodu kaydedildi.

f) Çengel tutmayı değerlendirmek için, Hastanın çantasını baş parmakla des-teklemeden tutması istendi, tutup tutmaması (+) veya (—) olarak kaydedildi. (Tablo 3)

SONUÇLAR

TABLO-A

Kavramak K.	Cins	Ort.Kav.K.	St. Dev.	Max-Num	Range
Sağel (C ₂₃)	Erkek	24.6	11.8	45-5	40
	Kadın	7.58	8.82	30-0	30
Sol el (C ₂₄)	Erkek	21.7	12.1	40-5	35
	Kadın	7.29	8.90	30-0	30

TABLO-B

El tutulama (c)5 Yaşı Yıl	C-15 (kg)	15-30 (kg)	30-40 (kg)	
<1	Sağ	2	1	
	Sol	1	1	
1-2	Sağ	2	1	
	Sol	2	1	
2-3	Sağ	1	1	
	Sol	1	1	
3<	Sağ	1	2	1
	Sol	1	2	1

Erkek hasta

TABLO-C

El tutulama Yaşı (yıl)	10 (kg)	10-20 (kg)	20 (kg)
<1	Sağ	7	3
	Sol	8	2
1-2	Sağ	4	1
	Sol	4	1
2-3	Sağ	3	3
	Sol	3	3
3<	Sağ	10	3
	Sol	9	5

Kadın hasta

TABLO-D Yapılan Korelasyon da

	C ₂	C ₄	C ₅	C ₈
C ₄	0.447			
C ₅	0.430	0.735		
C ₈	-0.341	-0.215	-0.164	
C ₂₃	0.054	-0.061	0.022	-0.150
C ₂₄	0.083	-0.020	0.136	-0.066

C₂-C₄, C₂-C₅, C₄-C₅ arasındaki ilişki çok önemli bulunmuştur. P<0.01.

C₈-C₄

C₈-C₅

C₈-C₂₃

(Sedim) C₈-C₂₄ arasındaki ilişki öneksiz bulunmuştur.

”C“ kodlaması Tablo 1-2-3-4-5- de gösterilmiştir.

TABLO-E

"Cm" olarak mesafe kaybı

Parmaklar		0	1	2	3	4	5	5+
İşaret	Sağ	5	18	10	8	3	5	1
	Sol	6	19	14	5	3	2	1
Orta	Sağ	6	21	10	7	2	2	2
	Sol	8	22	13	3	2		
Yüzük	Sağ	11	25	7	3	3	1	
	Sol	12	23	9	4	1	1	
Küçük	Sağ	16	26	3	4		1	
	Sol	18	24	5	3			

50 hastada parmalara göre, parmak pulpasının avuç içi çizgiye olan uzaklık kaybının "cm" olarak değerinin kişiler arası dağılımı.

Fonksiyonel sınıflama (C_6) ve fonksiyonel analiz çeşitleri ($C_{17}, C_{18}, C_{19}, C_{20}, C_{21}, C_{22}$) arasında χ^2 testi yapıldı.

C_6-C_{17} , C_6-C_{18} , C_6-C_{19} , C_6-C_{20} , C_6-C_{21} , C_6-C_{22} ile $p<0,01$ olarak çok önemli ilişki bulundu.

Dominant el kas testleri değerleri ($C_9, C_{11}, C_{13}, C_{15}$) ile çeşitli fonksiyonel analiz değerleri ($C_{17}, C_{18}, C_{19}, C_{20}, C_{21}, C_{22}$) birbirleri ile çaprazlanarak χ^2 testi yapıldı:

Çengel tutma (C_{22}) ile el bileği fleksor (C_9), el bileği ekstansor (C_{11}), parmak kasları fleksor (C_{13}) kastesti değerleri arasında $p<0.05$ olarak önemli ilişki bulundu, diğerleri arasındaki ilişki ömensiz bulundu.

Cins ayırmaksızın yapılan regresyon analizinde:

$$C_{23}:-19.2-0.57 C_9-1.41 C_{13}+5.02 C_{15}+15.9 C_3-0.193 C_5$$

El bileği fleksor kas kuvveti kavrama gücünü artırıcı yönde $p<0.05$ olarak önemlidir. Cins (C_3) kavrama gücünü (C_{23}) çok önemli ölçüde etkilemektedir, $p<0.01$ dir.

$C_{24}:-15.9-2.0 C_{10}+3.2 C_{12}-0.01 C_{14}+12.6-C_3+0.084 C_5 C_{10} C_{24}$ ü artırıcı yönde önemlidir $p<0.05$ dir.

$C_3 C_{24}$ ü çok önemli ölçüden etkilemektedir $p<0.01$ dir.

Kavrama kuvveti ve fonksiyonel analiz değerleri arasında cins ayırmaksızın yapılan regresyon analizinde:

$C_{23}:18.4-4.26 C_{17}+1.07 C_{18}-3.47-C_{19}-16.6 C_{20}+17-1 C_{21}+3.93-C_{22}$ Dominant el kavrama kuvveti ile ince saplı alet parmak ucuyla tutma, lateral tutma, küresel tutma, çengel tutuşu arasında ilişki ömensiz bulunmuştur.

Erkek hastalar arasında yapılan regresyon analizinde:

$$C_{23}:-32.0-177 C_9+191 C_{15}-11.1 C_4+21.7 C_{31}+0.886 C_{33}$$

Sağ başparmak fleksor kas gücü sağ kavrama kuvvetini artırıcı yönde önemlidir
 $p<0.05$ dir.

Hastalık süresi (C_4) kavrama kuvvetini azaltıcı yönde önemlidir ($p<0.05$) Elin hastalığı tutulma süresi (C_{33}) kavrama gücünü $p < 0.05$ olarak artırıcı yönde önemlidir.

$$C_{24}:-34.0-127 C_{10}+140 C_{16}-8.18. C_4+15.6 C_{32}+0.677 C_{33}$$

C_{16} C_{24} ü artırıcı yönde önemlidir $p<0.010$

C_4 C_{24} ü azaltıcı yönde önemlidir $p<0.05$

C_{33} C_{24} ü artırıcı yönde önemlidir $p<0.05$

Kadın hastalar arasında yapılan regresyon analizinde:

$$C_{23}:-4.56-8.561 C_{13}+11.5 C_{15}+1.40 C_{27}-2.88 C_{31}+0.0018 C_{33}$$

$C_{24}:-0.99-8.58 C_{14}+10.6 C_{16}+0.366 C_{28}-3.13 C_{32}-0.0086 C_{33}$ Başparmak fleksor kas kuvveti, kavrama kuvvetini ($C_{15}C_{23}$ ü).

C_{16} C_{24} ü) artırıcı yönde çok önemlidir $p<0.01$

C_{27} C_{23} artırıcı yönde önemli bulunmuştur.

TARTIŞMA

Çalışmaya katılan hastaların E/K oranı 12/38 dir. Yaşa göre dağılımda, çalışmaya alınan hastalar 18-72 yaşlarındaydı ve 30-60 yaş grubu hastalar, tüm hastaların %76 si idi. 30 yaş altında 6 kişi, 60 yaş üzerinde 6 kişi vardı, hastalığın % 50 hastada el tutulumu ile başladığı tespit edildi. Bu sonuçlar literatürle uyumlu göstermektedir (8,12). (Tablo D.)

Hastaların % 46 sinin büyük ölçüde yeteneksiz veya tam yeteneksiz oldukları dönemde % 38 inin beceriksiz oldukları, % 16 sinin ise oldukça kısıtlı hareket yapabildikleri dönemde müracaat ettikleri tespit edildi. Hastaların % 16 si sero (-), % 84 ü sero (+), %92 snde CRP (+) idi. Bu sonuç hastaların koruyucu amaçla değil günlük yaşam aktivitelerinin engellendiği aktivasyon dönemlerinde müracaat ettiklerini gösterir. Parmak pulpasının distal palmar çizgiye mesafesi bize kabaca parmağın kavramaya olan katkısını gösterir ki: 50 hastada parmaklara göre "cm" olarak uzaklık kaybı tablo-E'de gösterilmiştir. Buna göre, hastada fonksiyonel kayıp yapan mesafe kayipları, bütün parmaklar için en çok 1 cm ve 2 cm de yoğunlaşmaktadır, fakat mesafe kaybı olmadan da diğer faktörlere bağlı olarak kavrama kuvvetinde azalma olmaktadır.

İstatistikî analiz ve testler Bilgisayar Bilimler Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürü tarafından yapılmıştır.

Kirkpatrick J. E, kavrama kaybı değerlendirmesinde parmakların kavrama kuvvetindeki rolünü incelemiştir ve her bir parmağın amputasyonunda kavrama kaybının tahmini yaklaşık yüzde olarak değerini vermiştir. Buna göre başparmağın kavramaya katkısı %20 ,i işaret parmağının % 30, orta parmağın % 35 yüzük parmağın % 25, küçük parmağın % 10 dur. Ayrıca, sınırlı hareket yüzünden parmakların kavrama kaybını % ile belirtmişlerdir (13).

	2 inches	2 inches	1 inch	1/2 inch
İşaret par.	%30	%25	%15	%5
Orta parmak	%35	%30	%20	%5
Yüzük par.	%25	%20	%10	%5
Küçük par.	%10	%10	%5	%0

Herhangi bir parmağın 5 cm in üzerindeki mesafe kaybında, parmağın kavrama kuvvetine katkısı hiç yoktur.

Çalışmada, 5 cm in üzerinde mesafe kaybı orta ve işaret parmaklarında bulunmuştur. Bu durumda bu vakaların kavrama gücü kaybı büyktür (Tablo-E-)

Tablo-A da görüldüğü gibi erkek ve kadınların sağ veya sol ellerinin kavrama kuvveti cırtalamasının birbirine oranı "1" dir.

Hasta elde, klinik olarak eklemelerde simetrik tutulma gözlendiği gibi, çalışmaya alınan hastalarda kavrama kuvvetinde simetrik bir şekilde azalma tespit edilmiştir.

Reynold T. Schmidt ve J V Toews tarafından yapılan bir çalışmada 80 normal kadının ve 1128 normal erkeğin Jamar dinamometresi ile sağ ve sol el kavrama güçleri ölçülmüş ve erkeklerin % 97.7 sinde major ve minor el arasında kavrama gücünde %10 dan az fark tespit edilmiş ve 32 yaşın üstüne çıkıldıkça tam tersine, yaşla orantılı olarak gücün azaldığı 75 inches uzunluk ve 215 pounds ağırlığın üzerinde doğru orantılı olarak arttığı bulunmuştur. Ayrıca minor elin kavrama gücünün normal popülasyonun %28 inde dominant elinkinden daha kuvvetli veya dominant elle eşit kuvvette olduğunu göstermiştir(20). Çalışmada R.A. li erkek hastada sağ maksimal kavrama gücü 45, kadın hastada sağ maksimal kavrama gücü 30 olarak bulunmuştur. Aradaki fark 15 tir. Erkeklerde sağ ve sol el maksimal kavrama gücü arasındaki fark 5 tir. Kadınlarda iki el arasında fark yoktur (Tablo-A). 100 sağlıklı kişide yapılan çalışmada erkek grubunda kavrama kuvveti ölçümünün minumum ve maksimum açılışı 30.4-70.4 kg, kadın grubunda ise 14-38.6 kg dir(9). Literature göre, R.A li elin kavrama gücü ağrı ve deformiteler nedeniyle sağlıklı insanların kavrama gücünün 1/3 üdür(9). Sağlıklı kişilerde yapılan çalışmalarda elin supinasyon veya pronasyon pozisyonunda kavrama gücü farklılıklar göstermektedir.

R.A li hastanın kavrama gücüne etki eden faktörün esas olarak el eklem ve kaslarının hastalığa yakalanma süresi olacağı düşünülebilir. Bu çalışmada sonuçların dağılımı tablo-B ve C de gösterilmiştir. Ancak dağılımda bir özellik saptanamamıştır.

Agnew P J Mass F, yaş ve seksle el fonksiyonlarının ilişkisini incelemiştir. Erkeklerin kavrama güçlerinin geniş ağır objeleri ve geniş hafif objeleri hareket ettirmede 66-69 yaş aralığındaki başarıları oldukça düşüktür. Kadınların ise küçük objeleri idare etme yeteneklerinin daha iyi olduğunu gözlemişlerdir(1).

Kraft ve Detels 1972 de el bileği hareketlerinin el fonksiyonu üzerine etkisini 20 sağlıklı kişiye el bileklerini 30° ekstansiyon, 15° ekstansiyon, 15° fleksiyon ve nötral pozisyonda splintler giydirmektedir. her seferinde parmak ucu ile tutma, kavrama kuvvetleri ve çeşitli günlük yaşam aktivitelerindeki başarılarını incelemiştir. 15° fleksiyondaki değere göre, diğerleri $p < 0.05$ anlamlılık düzeyindedir. Özellikle yazı yazarken $p < 0.01$ ve küçük obje toplarken $p < 0.01$ de anlamlı olduğunu belirtmişlerdir(14). Ayrıca küre objenin en mükemmel kavranması için 50 mm çaplı, silindirik objenin ise 35 mm çaplı olması gereği en kötü kavrama için 10 çaplı silindirik obje ve 12,5 cm çaplı küresel obje olması gereği belirtilmektedir(9). Çalışmada hastaların %10 u 2.5 cm çaplı, % 36 si 10 cm çaplı silindirik obje, % 14 ü 5 cm çaplı, %36 si 12.5 çaplı küresel obje kavrayabilmektedir.

Lateral tutma diğerlerine nazaran en kuvvetli tutma şeklidir. Yaklaşık 4 kg lik güç günlük yaşam aktivitelerinin % 90 ini uygulamak için yeterlidir. Basit aktivitelerin çoğu yaklaşık 1 kg lik tutma kuvveti ile birlikte uygulanabilir. Hastaların ambulatuar durumunu yardımcı veya bağımsız olarak bazı temel aktiviteleri uygulama yeteneğini ayırt etmek önemlidir. Elin fonksiyonel aktivitelerinin büyük çoğunluğu başparmak ve parmaklar arasında 5 cm kadar bir açılığının gerektiği gereklidir. Başparmak el fonksiyonunun % 40 ini temsil eder. Silindirik kavrama sırasında falankslara düşen kuvvet dağılımı incelenmiş ve 35 mm çaplı silindir kullanılarak uzun parmakta bu test yapılmıştır R.A li bu hastalarda uzun parmakta gelişen kuvvet incelenirken distal falankslarda en büyük, orta falanksta az, proksimal falanksta en az olduğu saptanmış, normal elde ise en fazla güç orta falanksta bulunmuş, proksimal ve distal falankslarda hemen hemen eşit bulunmuştur. Ayrıca, R.A. li hastanın el hüneri sağlıklı kişilerin el hünerinin % 75 idir. (3,9). Çalışmada: Lateral tutmada % 14 kişi bağımsız, % 44 kişi yardımcı, % 42 kişi yeteneksizdir. İnce saplı alet tutmada %20 kişi bağımsız, %20 kişi yardımcı, %10 kişi yeteneksizdir. Parmak ucuya tutmada %14 kişi bağımsız, %14 kişi yardımcı, %22 kişi yeteneksizdir. %44 kişi çengel tutuşu başarabilmiştir.

Hastalarda cins ayrımı yapmadan yapılan analizde el bileği fleksor kas kuvveti ve hastanın cinsi kavrama kuvvetini artırıcı yönde önemli bir şekilde etkilemektedir. Ancak kavrama gücünün fonksiyonel yetenek ve manüplasyonlarla

ilişkisi gösterilememiştir. Cins ayırt edilerek yapılan analizde ise erkek hastalarda başparmak fleksiyon gücü ve el tutulum süresinin, kadın hastalarda başparmak fleksiyon gücünün kavrama gücü ile önemli ölçüde ilişkili olduğu görülmüştür.

SONUÇ

Çalışmada, R.A li kişilerde aşırı detormiteler veya fonksiyonel yeteneksizlik gelişmeden de kavrama kuvvetinde bir azalma olabileceği, hastanın kavrama gücü düşük olsa bile fonksiyonel olarak bağımsız ve yeterli olabileceği gözlenmiştir. Bu durum hastanın genel durumu, eklem ve kaslarda gelişen deformitelerin derecesine bağlı olarak değişebileceğinin gibi hastaların ağrı eşiğine, psikolojik yapısına, yaş, cins ve mesleğine de bağlı olabilir.

Ayrıca hastaların zaman zaman fizik tedavi ve rehabilitasyon programına alınıp tedavi edilmeleri sonucunda, elin kavrama gücü ve fonksiyonel kapasitesinde yeterlilik ve iyilik saptanabilir.

SUMMARY

EVALUATION OF GRUP STRAIGHT AND FUNCTIONAL CAPACITY OF HAND IN RHEUMATOID ARTHRITIS

This investigation was performed on 50 patients diagnosed as Rheumatoid Arthritis between 1985 and 1986 winter sessions. Grip strength, functional ability, muscle test, the distance between finger pulp and distal palmar crease which were important for the determination of hand functional capacity were compared to each other and disease beginning time, hand involvement time with respect to any relationship. Statistically significant relations were found between hook holding, and muscle strength, functional classification and functional analysis, grip strength and thumb flexion muscle strength, wrist flexion muscle strength and grip strength.

KAYNAKLAR

- 1- Angew P, Mass F, Hand Function Related to Age and Sex. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation 63(6), pp. 269-271, June- 1982.
- 2- Conaty JP and Nickel VL. Functional Incapacitation in Rheumatoid Arthritis: A Rehabilitation-Challenge. The Journal of Bone and Joint Surgery Vol. 53-A (4) pp. 624-697, June 1971.
- 3- Cordery J.A Responsibility of the Occupational Therapist, Joint Protection, AJOT, XIX. pp. 285-293, May- 1965.

- 4- Dorwart BB and Schumacher HR, Hand Deformities Resembling Rheumatoid Arthritis. Seminars in Arthritis and Rheumatism. Vol., 4(1), pp. 53-71. 1974.
- 5- Ewans-DM and Lawton DS, Assessment of Hand Function. Clinica in Rheumatic Diseases, Vol. 10(3), pp. 697-725, December-1984.
- 6- Grindulis KA and Calverly M, Grip Strength: Peak or Sustained Pressure in Rheumatoid Arthritis. J. Chron. Dis. Vol. 36, No. 12, pp. 855-858, 1983.
- 7- Hinlopen B and Brenson E, Joint Protection of the Upper Extremities. Eular Bulletin Vol. XII, No., 1, pp. 11-17, 1983.
- 8- Hollander JL. Arthritis and Allied Conditions. A Textbook of Rheumatology 8th Edition Lea and Febiger Philadelphia-1976.
- 9- Hunter JM, Scheider LH, Mackin EJ and Callahan AD, Rehabilitation of The Hand. St. Luis, Toronto-1984.
- 10- Jebsen JM, Taylor N, Trieschman RB, Trotter MJ and Howard LA: An Objective and Standardized Test of Hand Function. Archive of Physical Medicine and Rehabilitation, pp. 311-319, June 1969.
- 11- Kamakura N, Matsuo M, and Ishii H: Patterns of Static Prehension in Normal Hands. The American Journal of Occupational Therapy, Vol 34 (7), pp. 437-445, 1980.
- 12- Katz WA:-The Hands and Wrists In Diagnosis of Rheumatic Diseases. Rheumatic Disease, Diagnosis and Management, pp. 27-50. Lippincott-Company. Philadelphia, Toronto- 1977.
- 13- Kirkpatrick JE: Evaluation of Grip Loss, A Factor of Permanent Partial Disability in California. Industrial Medicine and Surgery pp. 285-289, June-1957.
- 14- Kraft GH and Detels PE: Position of Function of the Wrist. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation Vol. 53 (6), pp. 272-275, June 1972.
- 15- Low JL: The Reliability of Joint Measurement, Physiotherapy. Vol. 62 (7), pp. 227-229, July-1976.
- 16- Lunde BK-Brewer WD and Garcia DA: Grip Strength of Collage Women Archives of Physical Medicine and Rehabilitation. Vol. 53(9), pp. 491-493, October-1952.
- 17- Napier JR, : The Prehensile Movements of the Human Hand. The Journal of Bone and Joint Surgery. Vol. 38 (b (4), pp. 902-913, November-1956.
- 18- Parry CBW, Sutcliffe B and Miliar D: Rehabilitation of the Hand, London-1966.

- 19- Rasch PJ and Burke RK: Kinesiology and Applied Anatomy. The Science of Human Movement, 4. baskı, Lea and Febiger. Philadelphia-1964.
- 20- Schmidt RT and Toews JV: Grip Strength As Measured by the Jamar Dynamometer. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation, pp. 321-327, Fontana-California, June 1970.
- 21- Slocum DB and Pratt DR: Disability Evaluation for the Hand. The Journal of Bone and Joint Surgery Vol. 28 (3), pp. 491-495, July-1946.
- 22- Smith RO and Benge MW: Pinch and Grasp Strength. Standardization of Terminology and Protocol. The American Journal of Occupational Therapy Vol. 39 (8) pp. 531-535, August-1985.